

REPUBLIKA HRVATSKA
OSNOVNA ŠKOLA VLADIMIRA NAZORA
Ulica Rade Končara 72, 52450 Vrsar
KLASA: 007-02/24-02/1
URBROJ: 2167-1-24-1
Vrsar, 11. siječnja 2024. godine

PROTOKOL O POSTUPANJU U SLUČAJU SEKSUALNOG NASILJA

UVOD

Seksualno nasilje jedan je od prevladavajućih oblika rodno uvjetovanog nasilja i predstavlja jedan od najtežih oblika pojavnosti nasilja i diskriminacije žena.

Nasilje nad ženama, uključujući i nasilje u obitelji, najteži je oblik kršenja ljudskih prava žena, koji ujedno onemogućava postizanje pune ravnopravnosti spolova i održava postojeće odnose nejednakosti. Ono pogađa između jedne petine i jedne četvrtine svih žena.

Bilo koja osoba može doživjeti seksualno nasilje, bez obzira na spol i dob, no ono neproporcionalno više pogađa djevojčice, djevojke i žene. S druge strane, većina počinitelja seksualnog nasilja su muškarci.

U temelju seksualnog nasilja nalazi se neravnopravnost žena i muškaraca, negativni stavovi prema ženama, diskriminacija, seksizam i mizoginija. To je ključni razlog zašto je seksualno nasilje okruženo tolikom količinom predrasuda i stereotipa, od kojih je većina usmjerena na prebacivanje odgovornosti s počinitelja na žrtvu, kao i na umanjivanje značaja i posljedica preživljenog nasilja.

Seksualno nasilje je iznimno važan društveni problem, zbog dva ključna razloga: njegove rasprostranjenosti i neprepoznavanja (neprijavljanja). Istovremeno, seksualno nasilje se iznimno rijetko prijavljuje i smatra se jednim od najtežih kaznenih djela s najvećom proporcijom tamnih brojki. Većina žrtava seksualnog nasilja nikad ne prijavi preživljeno nasilje, niti neposredno, niti s odgodom.

U smislu Protokola o postupanju u slučaju seksualnog nasilja, seksualnim nasiljem smatra se čin moći i kontrole, iskazan na seksualan način, koji je neželjen, za koji nije dan pristanak ili nije dan slobodno i svjesno. Čin može biti vizualan, verbalan i/ili fizički, koji je osoba doživjela (tijekom ili kasnije) kao prijetnju, poniženje, povredu i/ili napad. Može, a ne mora, uključivati prijetnju, prinudu i/ili prisilu.

Svjetska zdravstvena organizacija seksualno zlostavljanje djece definira kao uključivanje djeteta u seksualnu aktivnost koju ono u potpunosti ne razumije, za koju ne može dati pristanak ili za koju dijete nije razvojno pripremljeno, te koja predstavlja kršenje zakona ili društvenih tabua. Seksualno zlostavljanje djeteta može počiniti odrasla osoba ili drugo dijete (djeca), koje zbog svoje dobi ili stupnja razvoja ima odgovornost za dijete, povjerenje djeteta ili moć nad djetetom.

Seksualno nasilje uočljivo je u širokom kontinuumu ponašanja, od kojih neka uključuju fizički kontakt (npr. neželjeno dodirivanje tijela, dodirivanje intimnih dijelova tijela, prisilna penetracija), a neka se ostvaruju bez fizičkog kontakta (npr. izlaganje djece pornografskim materijalima, seksualni komentari, opaske i ponude, seksualno nasilje posredstvom suvremenih tehnologija).

Oblici seksualnog nasilja mogu se navoditi prema različitim klasifikacijama i kriterijima. Pravne klasifikacije određene su zakonskim odredbama i razlikuju se od države do države. Druga najčešća klasifikacija odnosi se na definiranje oblika za potrebe stručnjaka/inja nepravnih područja (npr. zaštita mentalnog zdravlja, odgojno-obrazovni sustav), kao i za šиру javnost, koja je razumljivija i sveobuhvatnija.

U okviru *Kaznenog zakona* kaznena djela seksualnog nasilja propisana su u okviru više glava, te seksualnim nasiljem smatra:

- Silovanje,
- Teška kaznena djela protiv spolne slobode,
- Bludne radnje,
- Spolno uznemiravanje,
- Prostitucija,
- Spolna zlouporaba djeteta mlađeg od petnaest godina,
- Spolna zlouporaba djeteta starijeg od petnaest godina,
- Zadovoljenje pohote pred djetetom mlađim od 15 godina, Mamljenje djece za zadovoljenje spolnih potreba,
- Podvođenje djeteta,
- Iskorištavanje djece za pornografiju,
- Iskorištavanje djece za pornografske predstave,
- Upoznavanje djece s pornografijom,

Treba napomenuti da je dobna granica pristanka na spolne aktivnosti (spolni odnošaj

i s njim izjednačene spolne radnje) u Republici Hrvatskoj 15. godina života.

Osim navedenog Kazneni zakona, navodi i sljedeća kaznena dijela:

- Zlouporaba snimki spolno eksplizitnog sadržaja,
- Sakaćenje ženskih spolnih organa,
- Trgovanje ljudima,
- Prisila na sklapanje braka i
- Omogućavanje izvanbračnog života s djetetom.

Druge moguće klasifikacije, koje pomažu razumijevanju oblika seksualnog nasilja, najčešće uključuju sljedeće četiri osnovne kategorije:

Seksualno (spolno) uz nemiravanje – odnosi se na neželjena seksualna ponašanja, koja ne uključuju nužno fizički dodir, a koja osobu dovode u neugodan i ponižavajući položaj i/ili izazivaju osjećaj srama. Uključuje različita ponašanja, verbalna, neverbalna i/ili fizička, u rasponu od neželjenih seksualnih komentara, opaski o tijelu, izgledu i seksualnosti, preko neželjenih prijedloga seksualne prirode i neprikladne seksualne pažnje, do neželjenih fizičkih dodira (isključeni dodiri po intimnim dijelovima tijela).

Seksualno zlostavljanje – odnosi se na neželjena seksualna ponašanja, za koja osoba nije dala pristanak, a uključuje različite oblike seksualnog zlostavljanja i iskorištavanja, uključujući i ponašanja utemeljena na zlouporabi ranjivog položaja, povjerenja, razlike u moći. Primjeri takvih oblika seksualnog nasilja su dodirivanje po intimnim dijelovima tijela, upoznavanje djece s pornografijom, zlouporaba snimki spolno eksplizitnog sadržaja, prisiljavanje žrtve da gleda dok počinitelj masturbira.

Silovanje – odnosi se na vaginalnu, analnu i/ili oralnu penetraciju žrtve penisom, drugim dijelovima tijela i/ili objektima. S obzirom na počinitelja možemo razlikovati silovanje kao sastavni dio nasilja u obitelji (silovanje u braku, seksualno nasilje nad djecom), silovanje u vezama/“na spoju“, silovanje od strane nepoznate osobe, grupno silovanje, silovanje u oružanim sukobima i ratu.

Ostali oblici – odnose se na različite oblike seksualnog nasilja kao što su prisilni dječji brakovi, prisilan pobačaj i/ili prisilna trudnoća, trgovanje ženama i djevojčicama radi prisilne prostitucije i/ili pornografije, te sustavno seksualno nasilje u oružanim konfliktima. Osim navedenih oblika u seksualno nasilje se ubrajaju i tradicionalne štetne prakse (poput sakaćenja ženskih spolnih organa) i kazne za rodnu transgresiju.

Protokol je jedan od najznačajnijih koraka u osiguravanju standardizirane i učinkovite pomoći i potpore žrtvama seksualnog nasilja prilikom prijavljivanja i procesuiranja seksualnog nasilja.

Ustanove koje skrbe o djeci, djeci pružaju usluge ili provode programe rada s djecom dužne su pružiti zaštitu i skrb o ostvarivanju prava i dobrobiti djeteta u slučajevima svih oblika seksualnog nasilja.

CILJEVI PROTOKOLA

- 1) uvođenje standardiziranog postupka prema žrtvama seksualnog nasilja bez obzira na njihovu dob, mjesto u kojem im se nasilje dogodilo, spol i/ili druge osobne karakteristike;
- 2) upoznavanje svih osoba Škole koje rade na problemu seksualnog nasilja s mogućnostima, pravima i obvezama svakog od relevantnih čimbenika u procesu prijave i procesuiranja nasilja te skrbi za žrtve seksualnog nasilja;
- 3) dugoročni utjecaj na smanjenje seksualnog nasilja, očekujući povećanje vjerojatnosti njegove prijave, procesuiranja i osude počinitelja te ustanavljanje sustavnih i učinkovitih mehanizama zaštite i pomoći žrtvama ovog kaznenog djela;
- 4) osiguravanje pravovremene i suosjećajne, prema žrtvi usmjerene skrbi, koja osigurava emocionalnu potporu i smanjuje rizik od daljnog razvoja traumatskih poremećaja žrtve;
- 5) uspostavljanje efikasne i operativne procedure koja će osigurati brz i koordinirani postupak zaštite žrtava seksualnog nasilja;
- 6) uspostavljanje neophodne suradnje među stručnjacima i stručnjakinjama iz svih sustava, radi koordiniranog djelovanja, razmjene informacija u cilju pomoći i podrške žrtvama seksualnog nasilja;
- 7) vođenje ujednačene statistike radi praćenja stanja i kretanja pojavnosti seksualnog nasilja u cilju osiguranja odgovarajućih službi i finansijskih sredstava za potporu žrtvama seksualnog nasilja;
- 8) osiguravanje standardiziranog i odgovarajućeg prikupljanja dokumentacije i pohrane fizičkih dokaza posebno obučenih stručnjaka/inja što će dovesti do veće vjerojatnosti identifikacije, procesuiranja i osude počinitelja seksualnog nasilja;
- 9) unaprjeđenje kvalitetne zdravstvene zaštite žrtvama seksualnog nasilja, uključujući

- pregled, tretman te praćenje zdravstvenog stanja žrtve;
- 10) unaprjeđenje interdisciplinarnog pristupa u pružanju pomoći žrtvi koristeći usluge institucionalnih i izvaninstitucionalnih oblika skrbi za žrtve seksualnog nasilja na lokalnoj i nacionalnoj razini;
- 11) osiguravanje povjerljivosti podataka u skladu s važećim propisima etičkim kodeksima i međunarodnim ugovorima kojih je Republika Hrvatska stranka, a odnose se na zaštitu privatnosti.

PROTOKOL

Postupanje u slučaju seksualnog nasilja nad djelatnikom/icom:

1. odmah poduzeti sve mjere da se zaustavi i prekine aktualno nasilno ponašanje prema djelatniku/ici.
2. pažljivo, na smiren i način prilagođen djelatniku/ci, te od strane stručne osobe pružiti pomoći i podršku;
3. voditi računa da se razgovor vodi u uvjetima i na način prilagođen djelatniku/ici.
4. škola vodi računa da se djelatnik/ica o događaju ne izjašnjava više puta (po mogućnosti ograničiti razgovor na jedan);
5. obveza je osobe koja vodi razgovor upoznati djelatnika, na njoj razumljiv način, s dalnjim postupanjem, osobito o tome da je dužna prijaviti nasilje nadležnim tijelima i o dalnjim očekivanim procedurama;
6. odmah po primanju informacije iz koje proizlazi sumnja da je djelatnik/ica doživjeo/la seksualno nasilje, ravnatelj/ica ustanove/odgovorna osoba, bez odgode, prijavljuje sumnju o postojanju kaznenoga ili prekršajnog djela policiji ili državnom odvjetniku/ci;
7. poduzeti žurne mjere za sigurnost i zaštitu djelatnika/ice
8. ukoliko je djelatniku/ici potrebna žurna liječnička intervencija ili pregled istu žurno osigurati unutar škole ili odmah pozvati službu hitne medicinske pomoći;
9. poduzeti mjere za zaštitu privatnost žrtve;
10. ako je počinitelj seksualnog nasilja djelatnik/ca škole, čelnik/ca ustanove dužan/na je poduzeti mjere zaštite žrtve od kontakta s počiniteljem, do obustave kaznenog postupka odnosno najduže do pravomoćnosti sudske presude udaljiti djelatnika/cu od obavljanja poslova;
11. u slučaju nasilnog postupanja koje je izazvalo ili može izazvati visoku razinu

uznemirenosti i stresa kod drugih djelatnika, Škola će zatražiti odgovarajuću stručnu psihološku pomoć putem timova za krizne intervencije;

12. o svim poduzetim aktivnostima i mjerama radi zaštite djelatnika/ice te svojim opažanjima djelatnici škole dužni su voditi službene bilješke koje predaju čelniku/ci ustanove, a na zahtjev dostaviti i drugim nadležnim tijelima (policija, državno odvjetništvo, sud,).

Postupanje u slučaju seksualnog nasilja nad djetetom

1. odmah poduzeti sve mjere da se zaustavi i prekine aktualno nasilno ponašanje prema djetetu;
2. na smiren način saslušati dijete žrtvu nasilja, po mogućnosti od strane stručne osobe te pružiti pomoć i potporu djetetu;
3. voditi računa da se razgovor s djetetom vodi u uvjetima i na način prilagođen djetetu, da se dijete ne ispituje i da mu se ne postavljaju sugestivna pitanja, već na smiren način dopustiti djetetu da samostalno opiše događaj na način i u opsegu kako to samo želi;
4. obveza je osobe koja vodi razgovor upoznati dijete, na djetetu razumljiv način, s dalnjim postupanjem, osobito o tome da je dužna prijaviti nasilje nadležnim tijelima i o dalnjim očekivanim procedurama;
5. škola vodi računa da se dijete o događaju ne izjašnjava više puta (po mogućnosti ograničiti razgovor na jedan);
6. odmah po primanju informacije iz koje proizlazi sumnja da je dijete doživjelo seksualno nasilje, ravnatelj ustanove/odgovorna osoba, odnosno svaka druga osoba koja ima bilo kakvih saznanja o počinjenom seksualnom nasilju prema djetetu bez odgode prijavljuje sumnju o postojanju kaznenoga ili prekršajnog djela policiji ili državnom odvjetniku te Zavodu. Ukoliko je počinitelj djelatnik/ca ustanove, uz prethodno navedeno, poduzima mjere sukladno disciplinskoj odgovornosti počinitelja;
7. poduzeti žurne mjere za sigurnost i zaštitu djeteta i obavijestiti roditelje/skrbnika/osobu kojoj je povjerena skrb o djetetu, odnosno Zavod za socijalni rad ako postoji sumnja da se nasilje dogodilo u obitelji;
8. ukoliko je djetetu potrebna žurna liječnička intervencija ili pregled odmah pozvati službu hitne medicinske pomoći ili na najbrži mogući način, koji ne šteti zdravlju djeteta, otpratiti ili osigurati pratnju djeteta od strane stručne osobe liječniku/ci te sačekati liječničku preporuku o dalnjem postupanju;
9. u slučaju ako su roditelji/skrbnici nedostupni, ne žele se odazvati ili postoji sumnja na

zlostavljanje od strane istih, u suradnji s policijom obavijestiti Zavod za socijalni rad kako bi se osigurala prisutnost stručnog radnika/ce Zavoda za socijalni rad pri razgovoru policijskog službenika s djetetom, odnosno ukoliko se ista ne može osigurati, prisutnost stručnog radnika/ce odgojno-obrazovne i druge ustanove koja skrbi o djeci;

10. dijete žrtvu i osobe koje skrbe o djetetu upoznati o mogućnostima izvaninstitucionalne ili institucionalne pomoći i potpore djetetu;

11. poduzeti mjere za zaštitu privatnosti djeteta žrtve;

12. ako je počinitelj seksualnog nasilja djelatnik/ca ustanove, čelnik/ca ustanove dužan/na je poduzeti mjere zaštite djeteta žrtve i druge djece od kontakta s počiniteljem, preispitivanje radno-pravne i etičke odgovornosti počinitelja te ukoliko se utvrdi odgovornost, odrediti disciplinsku kaznu;

13. u slučaju vršnjačkog seksualnog nasilja dodatno:

- od strane stručne osobe obaviti razgovor s djetetom koje je počinilo nasilje, ukazati djetetu na neprihvatljivost i štetnost takvog ponašanja. Tijekom razgovora posebno obratiti pozornost iznosi li dijete neke okolnosti koje bi ukazivale da je dijete žrtva zanemarivanja ili zlostavljanja u svojoj obitelji ili izvan nje, u kojem slučaju će se odmah izvijestiti Zavod,
- pozvati roditelje/skrbnike ili druge osobe koje skrbe o djetetu koje je počinilo nasilje, upoznati ih s događajem, kao i s neprihvatljivošću i štetnošću takvog ponašanja, savjetovati ih s ciljem promjene takvog ponašanja djeteta, te ih pozvati na uključivanje u savjetovanje ili stručnu pomoć,

- dijete na njemu razumljiv i prilagođen način i osobe koje skrbe o djetetu obavijestiti o obvezi prijave nadležnom područnom uredu Zavoda za socijalni rad, policiji ili nadležnom državnom odvjetništvu te očekivanim procedurama,

- poduzeti mjere za zaštitu privatnosti djece,

- poduzeti mjere za sustavnu i kontinuiranu prevenciju nasilja;

14. u slučaju nasilnog postupanja koje je izazvalo ili može izazvati visoku razinu uznenirenosti i stresa kod druge djece ustanova će zatražiti odgovarajuću stručnu psihološku ili socijalno/pedagoško/psihološku pomoć;

15. o svim poduzetim aktivnostima i mjerama radi zaštite djece te svojim opažanjima djelatnici ustanova dužni su voditi službene bilješke koje predaju čelniku ustanove, a na zahtjev dostaviti i drugim nadležnim tijelima (policija, državno odvjetništvo sud, Zavod za socijalni rad);

16. o postupanju povodom prijave sumnje na seksualno nasilje nad djetetom ustanova je

dužna najkasnije u roku od 7 dana, obavijestiti:

- a) nadležno ministarstvo
- b) pravobraniteljicu za djecu
- c) pravobraniteljicu za osobe s invaliditetom ukoliko dijete ima teškoće u razvoju
- d) nadležnog liječnika/cu školske i adolescentne medicine i nadležnog liječnika primarne zdravstvene zaštite (liječnik opće medicine/pedijatar).

ZAVRŠNE ODREDBE

Protokol se odnosi na preveniranje mogućih situacija povećanog rizika, kao i na postupanje u konkretnim situacijama sa ciljem zaštite djece, kao i svih djelatnika koji o njima skrbe u procesu odgoja i obrazovanja.

Temelji se na odredbama Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi, Obiteljskog zakona, Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji, Kaznenom zakonu, Zakonu o socijalnoj skrbi, te na sadržaju i obvezama propisanim Nacionalnim planom za suzbijanje seksualnog nasilja i seksualnog uznemiravanja za razdoblje do 2027. godine, koji je donesen 2022. godine i Protokolom o suzbijanju seksualnog nasilja koji je donio Ured za ravnopravnost spolova Vlade Republike Hrvatske 2023. godine.

Protokol, treba biti izvješen na vidnom i svima dostupnom mjestu u školi. O načinima i koracima postupanja svih sudionika u procesu odgoja i obrazovanja potrebno je upoznati učenike na satovima razrednika te roditelje na prvom roditeljskom sastanku svake školske godine (po potrebi i češće).

Koordinatori protokola o postupanju škole u kriznim situacijama su: psiholog i pedagog.

Škola vodi posebnu Evidenciju o seksualnom uznemiravanju. Taj obrazac popunjava djelatnik škole koji je nazočio ili bio obaviješten o događaju neposredno nakon istog, obrazac se predaje ravnatelju ili stručnom suradniku škole. Zapis o događaju iz Evidencije je sastavni dio izvješća škole o događaju.

Ravnateljica škole

Debora Čukola Zeneral, prof

